

EERSTE KAMER DER STATEN-GENERAAL**Zitting 1971-1972**

Nr. 82b

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG van de vaste Commissie voor Sociale Zaken omtrent het ontwerp van wet tot nadere wijziging van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, van een aantal sociale verzekeringswetten alsmede van enkele belastingwetten (coördinatie aanpassingssystemen en een daarmee verband houdende verhoging van de pensioen- en uitkeringsbedragen ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en van de inkomensgrenzen ziekenfondsverzekering bejaarden, alsmede tijdelijke bevrozing Rijksbijdrage aan het Algemeen Ouderdomsfonds). (Ingezonden 18 januari 1972.)

De ondergetekenden verheugen zich over de waardering, die het onderhavige wetsontwerp bij een aantal fracties heeft ontmoet.

Naar aanleiding van de desbetreffende vragen merken zij het volgende op.

Wat betreft het aantal werknemers en werknemers, welke thans een loon ontvangen dat overeenkomt met het wettelijk minimumloon, kunnen de ondergetekenden op het moment geen nadere mededelingen doen. Ter zake wordt door het C.B.S. een onderzoek ingesteld, waarvan de resultaten in de eerste helft van dit jaar ter beschikking zullen komen.

Tot 1 april 1972 zijn nog twee bedrijfstaksgewijze verleende dispensaties van het minimumloon van kracht, en wel één voor vrouwelijk winkel- en inpakpersoneel in het bakkersbedrijf en één voor filiaalhouders(sters) in de bedrijfstak der witwasserijen, chemische wasserijen en ververijen. Ten aanzien van de eerstgenoemde dispensatie zij nog opgemerkt, dat partijen bij de desbetreffende c.a.o. zijn overeengekomen van deze dispensatie geen gebruik meer te zullen maken.

Naar aanleiding van een desbetreffende vraag van de V.V.D.-fractie zij geantwoord, dat alleen Luxemburg en Frankrijk een minimumloonregeling kennen, die vergelijkbaar is of althans in zekere mate overeenkomt met de Nederlandse regeling. Voor Luxemburg geldt thans een minimumloon voor ongeschoolden van 7766 Lux. Frs. per maand (pl.m. f 563); in Frankrijk bedraagt het minimumloon thans 3,69 N.F. per uur (pl.m. f 2,30). Het minimumloon bedraagt in Nederland sinds 1 januari 1972 f 813,80 per maand, resp. f 187,80 per week; bij een werkweek van 42 uur betekent dit een uurloon van bijna f 4,50.

De ondergetekenden hebben er kennis van genomen, dat de leden van de P.v.d.A.-fractie allerm minst gelukkig waren met de tijdelijke bevrozing van de rijksbijdrage aan het Algemeen Ouderdomsfonds. De hier aan het woord zijnde leden merkten op, dat in vergelijking met vele Europese landen in Nederland de overheidsbijdrage aan de sociale zekerheid ongunstig afsteekt. Voorts waren zij van oordeel, dat de actuele financiële problematiek van de rijksoverheid geen aanleiding mag zijn de overheidsbijdrage relatief terug te dringen.

De ondergetekenden mogen dienaangaande opmerken, dat de huidige financiële moeilijkheden, waarvoor het kabinet zich ziet

gesteld, van dien aard zijn, dat naar hun mening deze bevrozing van de rijksbijdrage aan het Algemeen Ouderdomsfonds als bijdrage van het departement van de eerste ondergetekende gerechtvaardigd is. Volledigheidshalve zij hieraan nog toegevoegd, dat het effect van deze bevrozing op de premie voor de Algemene Ouderdomswet gering zal zijn. Berekeningen hebben aangetoond, dat deze bevrozing in de komende jaren slechts een premieverhoging van ca. 0,03 punt zal vergen. Voorts zouden de leden van de P.v.d.A.-fractie gaarne een overzicht ontvangen van de totale bijdragen van de rijksoverheden van de West-europese landen aan de sociale zekerheid, alsmede die van werkgevers en werknemers (alle bijdragen als percentages van het nationaal inkomen). Te dezen aanzien merken de ondergetekenden op, dat de meest recente gegevens, die hun ter beschikking staan, de landen van de Europese Gemeenschappen betreffen en betrekking hebben op het jaar 1968.

In het navolgende overzicht zijn voor genoemde landen de bijdragen van werkgevers, van gezinshuishoudingen en van de overheid ten behoeve van de sociale zekerheid uitgedrukt in een percentage van het netto nationaal inkomen tegen factorkosten. Aangetekend zij hierbij, dat in casu onder sociale zekerheid wordt verstaan de sociale verzekeringsregelingen in engere zin, de afzonderlijke regelingen voor het overheidspersoneel, incl. pensioenregelingen, alsmede de aanvullende pensioenregelingen (bedrijfspensioenfondsen e.d.).

Bijdragen werkgevers, gezinshuishoudingen en overheid ten behoeve van de sociale zekerheid in 1968 in een percentage van het nationaal inkomen

	Bijdragen werkgevers	Bijdragen gezinshuis- houdingen	Bijdragen overheid
Duitsland	10,4	6,5	3,6
Frankrijk	14,8	4,9	1,5
Italië	13,3	3,4	2,2
Nederland	13,0	11,0	1,8
België	11,0	4,9	4,7
Luxemburg	9,8	5,7	6,8

(Ontleend aan het Verslag over de ontwikkeling van de sociale toestand in de Gemeenschap in 1970, Brussel-Luxemburg, februari 1971).

De Minister van Sociale Zaken a.i.,

P. J. LARDINOIS.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,

J. G. RIETKERK.

*De Minister van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,*

L. B. J. STUYT.

De Staatssecretaris van Financiën,

W. SCHOLTEN.